

Bison sau *zimbru, bour*, (*Bison europaeus*), un mamifer din fam. Cavicornia, subord. rumegătoarelor, ord. Artiodactyla (cu degete păreche), are coarnele mici, la partea dinainte a frunții, fruntea e mai mult lată decât lungă și boltită. Are păr lung la frunte, cap și grumaz. Coadă scurtă și groasă. La partea dinainte corpul e mai înalt ca la partea din dărēt. Coloarea părului brună-negrie. Înalt de vr'o 1.8 m. și lung de vr'o 3.5 m. Cel mai mare animal din Europa. Mai înainte era răspândit preste toată Europa centrală, precum și în munții Carpați (marca Moldovei e un cap de zimbru). În Ardeal, cel de pe urmă B. s'a puscat în 8 Oct. 1762 în munții Bărgăului. Astăzi se află numai în Litvania, (pădurea imperială dela Bjelovjeș) și în Caucas.

B. american, (*Bison americanus*), înrudit de aproape cu zimbrul european, are însă coarnele mai groase la rădăcină și capul foarte mare și butucănos. Coloarea părului brună. Înălțimea la

mâni greco-cat.; fabrică de iarbă de pușcă. 3) B. și Bistri, comune mici rutene în Maramureș cu dealuri văroase, din cari se probează mai întreg comitatul cu var. 4) B., (Szolyva-Nagy-B.), com. mică în cott. Bereg (Ung.), 1836 loc. Ruteni și Germani; în apropiere se găsește un isvor cu apă alcalino-muriatică. 5) B., *munte*, 1836 m. în munții Sebeșului, cott. Sibiu, loc climatic, cercetat vara mai ales de bolnavi, cari sufer de piept. Erariul pune la dispoziția publicului preste 30 locuințe bine întocmite.

Bistrețu, 1) *B., com. rur.* în Rom., j. Dolj, pl. Băilești, situată la Dunăre; se compune dintr'un singur căt. cu 2787 loc.; are 2 biserici, 1 școală primară de băieți cu 2 învățători și 1 de fete cu 1 învățătoare. La marginea Dunării se vöd ruinele unor ziduri numite «Cetatea», unde s'au găsit monete romane din timpul lui Septimiu Sever. În resboiul româno-ruso-turc (18 Maiu 1877) un detașament de Turci încer-



Bison americanus.

umeri 2 m., lung. vr'o 3 m., lung. coadei 50 cm., greutatea 600—1000 kgr. Trăiește în America de nord prin stepe și prerii. V. ilustr.

Bispor, (botan.) ascele ce conțin înlăuntrul lor doi spori (*thecae bisporae*).

Bissagos, (*Bissao*), grupă de insule în vestul Senegambiei; în posesiunea Portugaliei.

Bissaya, popor malaic pe ins. Filippine, supus parte Mohamedanilor, parte Spaniolilor.

Bisseni, popor, v. Pacinați.

Bistouri, cuțit chirurgical de diferită formă și mărime, fixat în mâner, mobil sau fix.

Bistra, 1) *B.*, numirea râului și a văii ce duce din Caransebeș în țeara Hațegului. Rîul B. isvoresce în cott. Hunedoarei, la poala muntelui Vîrful Pietrii, și curge mai întâiu spre nord, apoi se îndreaptă spre vest și se varsă în Timiș. Culmea despărțitoare între rîul B. și rîul Hațegului este pasul Poarta de fier, cunoscută încă de pe timpul împăratului Traian, care străbătu pe aici la Sarmizegethusa în prima sa expediție contra Dacilor. 2) *B.*, com. mică în cott. Turdărieș (Trans.), cercul Cămpenilor; 3618 loc. Ro-

când să treacă Dunărea dela Cibru-Palanca la B., a fost alungat de regimentul I. de Roșiori. 2) *B.*, *baltă* cu o suprafață de 800 hect. pe teritorul com. B., 4 km. departe dela Dunăre. 3) *B.*, *schit* mic lângă comuna ce aceeași numire.

Bistricioara, 1) *B., riuleț* ce isvoresce din munții Transilvaniei, (cott. Ciucului), prin pasul Tulgheșului întră în j. Neamțu (Rom.) și între sat. Călugăreni și Răpciunița se varsă în Bistrița pe partea dreaptă. 2) *B., com. rur.* în Rom., j. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, formată din 4 sate și 2 căt. cu 1743 loc.

Bistrița, 1) *B., riu* în Rom., isvoresce din muntele Vatra (nordul Transilvaniei) prin 2 sorginte: unul ce iese din piscul Galaților și altul din Piatra Iancului; strătaie cornul sudic al Bucovinei, unde primesce pe partea stângă rîul Cărlibaba, iar pe partea dreaptă rîul Dorna; la Șarul Dornei întră în Rom., curge în direcție spre sud-est prin j. Suceava, Neamțu și Bacău, și mai jos de orașul Bacău la satul Galbeni se varsă în Siret. Valea acestui riu repede comunică cu Transilvania prin pasul Tulgheș, deschis